KDO JSOU TO CHRTNÍCI?

Klub chrtníků byl založen v roce 2023 v důsledku „objevení“ slova „chrtníci “ v knize Františka Špatného Mluva myslivecká z roku 1876. Píše se v ní: „Chrtníci slovou myslivci, kteří se zanášejí chováním, cvičením a užíváním chrtů.“ Tím byl tedy nahrazen Klub loveckých chrtů, jehož posláním bylo dosáhnout „pouze“ zařazení chrtů mezi lovecká plemena. Posláním Klubu chrtníků je navíc i obnovení a udržení tradic tohoto zapomenutého umění lovu.

Pokud existovalo slovo chrtníci, pak muselo existovat i chrtnictví, stejně jako existují sokolníci a sokolnictví. Nyní už nešlo pouze o to, smět lovit s chrty, ale obnovit toto zapomenuté umění lovu. Klub chrtníků se snaží o obnovení, rozvíjení a zachování chrtnictví jako nedílné součásti kulturních a mysliveckých tradic.

Samotný lov s chrty již není to jediné, o co nám v Klubu chrtníků jde, avšak bez toho, aby se z chrtů stala lovecká plemena, tedy byla zapsána na přehled plemen, která mohou získávat loveckou upotřebitelnost, nelze zcela obnovit chrtnictví a také se neobejdeme ani v jednom z našich vysněných cílů.

1 MOŽNOST SKLÁDAT S CHRTY LOVECKÉ ZKOUŠKY – Klubem chrtníků byla navržena definice lovecké upotřebitelnosti chrtů a byl sestaven zkušební řád pro polní zkoušky chrtů, který bude předložen ČMKJ a ČMMJ ke schválení.

2 MOŽNOST POŘÁDAT CHRTNICKÁ SETKÁNÍ – společenské akce s důrazem na zachovávání tradic chrtnictví – Klubem chrtníků byla sepsána kniha Chrtnictví v myslivecké praxi, která pojednává o historii chrtnictví, tradicích, výcviku a použití chrta jako loveckého psa.

3 MOŽNOST NOMINOVAT CHRTNICTVÍ NA SEZNAM NEMATERIÁLNÍCH STATKŮ TRADIČNÍ LIDOVÉ KULTURY ČESKÉ REPUBLIKY A TAKÉ NA SEZNAM NEHMOTNÉHO KULTURNÍHO DĚDICTVÍ UNESCO – nositelem statku by byl, v případě zapsání chrtnictví na seznam, Klub chrtníků a byla k tomuto účelu i sepsána kniha s názvem Chrtnictví – zapomenuté umění lovu, která čeká na své vydání. Důležité je podotknout, že mezinárodní úmluva UNESCO má vyšší právní sílu než národní zákony, chrtnictví by tak poskytovala právní ochranu a nebylo by možné jej zakázat v zemích, kde je zapsáno.

Snaha o zapsání chrtů do tzv. „přehledu plemen, která mohou získávat loveckou upotřebitelnost“, není iniciována touhou „zabíjet s chrty zvěř“, ale snahou o znovuobnovení chrtnictví jako součásti české myslivosti, možnosti vytvořit komunitu lidí se stejnými zájmy a společně usilovat o splnění stanovených cílů.

Aby mohla být určitá plemena nebo skupina zařazena na přehled plemen, která mohou získávat loveckou upotřebitelnost, tedy stát se loveckým plemenem, musí o to obyčejně požádat chovatelský klub Českomoravskou kynologickou jednotu, která tento přehled spravuje.

Dne 25. 11. 2023 se konala valná hromada Klubu chovatelů chrtů, kde jsem chtěl požádat členy, aby odhlasovali podání této žádosti. Výsledek hlasování (27 PRO, 23 PROTI a 15 ZDRŽELO SE) bohužel nedopadl a podání žádosti valná hromada neodsouhlasila.

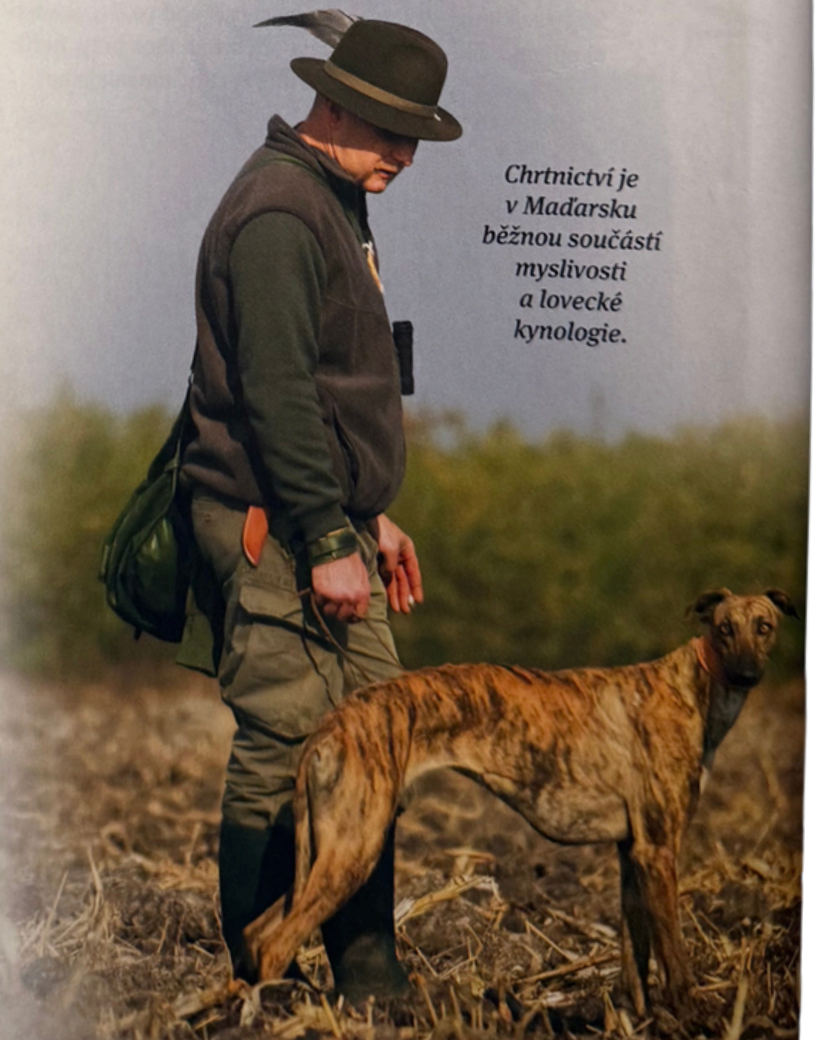

Chrtnictví je v Maďarsku běžnou součástí myslivosti a lovecké kynologie.

Protože se ale nerad vzdávám, sepsal jsem PETICIZA ZAPSÁNÍ VYJMENOVANÝCH PLEMEN CHRTŮ DO PŘEHLEDU PLEMEN, KTERÁ MOHOU ZÍSKÁVAT LOVECKOU UPOTŘEBITELNOST, která se pak po obrovském zájmu majitelů i ostatních plemen chrtů nakonec rozrostla na všechna plemena chrtů a je pod ní dnes více jak 230 podpisů.Původně jsme zamýšleli skutečnou papírovou petici platnou dle petičního zákona, ale vzhledem k tomu, že se se svou žádostí obracíme na Českomoravskou kynologickou jednotu, která je zapsaným spolkem, nikoli orgánem veřejné moci, věříme, že petice on-line jako projev vůle nás chovatelů a příznivců chrtnictví bude dostačující. Nyní jsme ve fázi sbírání podpisů.

Martin Říha
Foto: H. Bathó

Zeptali jsme se... Martina Říhy

Asi všichni chápeme a známe historii chrtnictví. Proč se ale dnes k němu vracet?

Myslím, že ze stejného důvodu, jako se dnes lidé vrací k pasení s ovčáckými nebo pasteveckými psy. Tedy jednak použít šetrný a přirozený „nástroj" (psa) k činnosti v přírodě a také zachovat původní využití plemen, k čemuž se vrací i samotné FCI se svým „programem" DOGS FIT FOR THEIR ORIGINAL FUNCTION, tedy, že psi musí být vždy způsobilí pro funkci, pro kterou byli původně určeni, vyvinuti a vyšlechtěni. Navíc chrtnictví je stejně jako sokolnictví umění lovu s mnoha jedinečnými tradicemi, které je myslím potřeba zachovávat. Takovou zajímavostí je, že slovo smečka pochází z chrtnictví. Smečky byly speciální vodítka na chrty. Dva až tři chrti na smečkách byli zkrátka smečka.

Neumím si představit, že vypouštím psa štvát zvěř. Kolik psů by takto u nás mohlo zahynout třeba pod koly aut? Jak vnímáte toto riziko?

Tady bych rád upozornil na význam slova štvát. **Stejně jako ovčácký i pastevecký pes pasou ovce, avšak obě plemena vykonávají naprosto rozdílnou práci u stáda, tak chrti nikdy zvěř neštvali, ti ji spíše honili nebo pronásledovali.** Štvaní zvěře vystihuje spíše práce smeček honičů, kteří zvěř sledovali po stopě na dlouhé vzdálenosti a tím ji vysilovali (štvali) do takové míry, až ji uštvali, tedy vysílili tak, že zvěř již před psy neprchala, ale začala se jim stavět, a tím umožnili člověku ji ulovit. Lov štvaním se dnes již neprovádí a ani dnešní honiči zvěř neštvou, ale nahání. Honič se při tom často vzdaluje mnohem dále, na delší dobu, a navíc v nepřehledném terénu než pronásledující chrt, tedy je z mého pohledu naháňka pro psa mnohem nebezpečnější než chrtnické využití. Hlavní zvěří v českém chrtnictví by měla být liška, která není tak rychlá ani obratná jako zajíc a díky tomu nestáhne chrta z dohledu chrtníka, což se při pronásledování zajíce stát může. Pokud jsou chrti na lišku smekáni na vzdálenost 70–80 m, pak je pronásledování krátké a dobří chrti ji nepustí dále než na 200–300 m, tudíž je zde riziko střetu s vozidlem nebo zaběhnutí téměř nulové. Zajíc by se s chrty lovil jen výjimečně, a to vždy na společném honu při chrtnických setkáních. Zkušenosti z Maďarska, kde je dnes chrtnictví běžnou součástí myslivosti, ukázaly, že většina loveckých epizod s chrty při lovu zajíce probíhá na ploše do 100 ha, tudíž lze vybrat bezpečnou lokalitu, kde se silnice nevyskytují nebo jsou oplocené. Pak lze samozřejmě jen doporučit psa vybavit reflexní vestou, která upozorní v přehledném terénu polních honiteb na psa blížícího se k silnici, a zabezpečit personálem akce, v nejnutnějším případě i zastavení dopravy na komunikaci, ke které se pronásledující chrti blíží. Dalším opatřením je volba samotného plemene, kdy takový pomalý afgánský chrt bude zajíce pronásledovat mnohem déle a dále než rychlý a mnohem méně vytrvalý greyhound.

Chrtnictví umožňuje vykonávat právo myslivosti i lidem, kteří nechtějí z jakéhokoli důvodu vlastnit zbraň nebo střílet.

Coby majitel chrta vím, jakou práci mi dalo odnaučit ho „lovit očima“, aby nereagoval na pohyb čehosi kdesi a mohl chodit venku bez vodítka. Majitelé, kteří by jen jednou takto pustili svého chrta, by v běžném životě pak jistě řešili mnohé. Kolik majitelů chrtů se u nás věnovalo jen chrtnictví? A kolik z nich chce ovladatelného parťáka? Co by mělo být přínosem pro majitele? Má to být třída pracovní na výstavě, či co vlastně?

Zraková reakce, tedy jak říkáte „lov očima“, je specifická pro práci chrta obecně a je důležitá i pro dostihové nebo coursingové chrty, jejichž majitelé se s tím musí samozřejmě také vypořádat, tedy pečlivě vybírat místa, kde mohou psa pustit. Upřímně, pokud chci „ovladatelného parťáka“, je lepší si pořídit plemeno, které je k tomu uzpůsobeno a bylo šlechtěno na spolupráci s člověkem, jako je například ovčácké plemeno nebo retrívr, který vyloženě čeká na jakýkoli povel svého pána. **Každý by si měl, dle mého názoru, pořizovat plemeno k účelu, který s ním chce vykonávat, ne si pořídit psa, protože se mi líbí, a pak jej složitě přetvářet, aby mi vyhovoval.** Přínos chrtnictví osobně vidím v možnosti využití plemen k činnosti, pro kterou byli původně určeni, vyvinuti a vyšlechtěni – DOGS FIT FOR THEIR ORIGINAL FUNCTION –, dále pak chrtnictví klade na majitele chrtů nárok naučit své psy alespoň základní ovladatelnost, protože struktura jednotlivých zkoušených disciplín při zamýšlených „polních zkouškách chrtů“ umožňuje mimo prokázání lovecké upotřebitelnosti také prokázání důležité vlastnosti potřebné pro praktický výkon práva myslivosti, jako např. ovladatelnost, spolupráce s vůdcem a tak podobně, bez jejichž naučení a zvládnutí by nemohl být chrt dobrým loveckým psem. Chrtnictví dále umožní provozovat myslivost i lidem, kteří nemohou nebo nechtějí, např. ze zdravotních nebo morálních důvodů, vlastnit zbraň. Možnost přihlásit loveckého chrta do pracovní třídy na zkouškách je asi tou poslední zamýšlenou devízou.

Chrtnictví, stejně jako „každá aktivita lidí i zvířat, vede nejen k tělesné zdatnosti, ale i k uspokojení. Správně vedený výcvik vede k naplnění souladu psovod–pes“.
(MUDr. Jiří Tichý)

Co by vlastně chrt měl se zvěří udělat – štvát, dohonit, chytnout a zabít a aportovat? To si nemyslím, že je možné…

Až na drobné nuance je to přesně tak, jak říkáte. Úkolem loveckého chrta je zvěř pronásledovat, chytit a usmrtit. Pak záleží na velikosti a druhu ulovené zvěře, vlohách každého psa nebo jeho vycvičenosti, zda u uloveného kusu počká na příchod chrtníka, nebo mu jej aportuje. Tady bych ale rád poznamenal, že v případě zajíce je tento scénář platný pouze ve 12 % případů. Mnohem častěji se totiž stane, že chrt zajíce pronásleduje, ale pokud je zajíc zdravý a silný, podaří se mu často uniknout tím, že chrty kličkováním setřese, nebo se zkrátka schová do vysoké trávy nebo remízku. V takovém případě chrti od pronásledování upustí a vrací se zpět k chrtníkovi. Takový scénář je i pro nás nejlepší, protože vidíme krásu pronásledování a jako myslivce nás těší pocit z toho, že se zdravému a silnému jedinci, který udržuje populaci v „kondici“, podařilo uniknout. Řecký historik a autor filozofických děl Flavios Arriános, místodržící v Galii, ve svém díle Kynégetikos z roku 124 n. l. napsal: „Cílem skutečného lovce není zajíce chytit, ale přimět jej k závodu či souboji a pak se radovat, pokud se mu podaří uniknout.“ Chrtnictví není primárně o tom, ulovit kořist, ale o všem tom krásném kolem, ať je to setkávání lidí společného zájmu, dodržování krásných tradic a v neposlední řadě pobyt v přírodě.

Postřelený kus srnčí zvěře se před psem, na rozdíl od jiných druhů spárkaté zvěře, téměř nezastavuje. Psi používaní na dosled nedisponují často potřebnou rychlostí, aby kus dohnali, a tak dochází k nekonečnému štvaní postřeleného kusu. Je proto vhodné, aby byl při lovu takový pes doprovázen ještě jiným ostrým a rychlým psem s vysokými běhy – chrtem, který by od psa vykonávajícího dosled na posledním loži převzal další práci – dostihnutí a strž kusu. Nekonečně dlouhé štvaní poraněné srnčí zvěře pomalým psem neodpovídá citu pro ochranu zvířat, který myslivce zavazuje, aby postřelenou zvěř co nejrychleji zbavili bolesti.

Zákon o myslivosti v podobě, v jaké je platný, tj. 449/2002 Sb., nezná možnost lovu uštváním psem, tato možnost není zahrnuta ani v chystané novele zákona, která je v připomínkovém řízení. Tedy pokud by byli chrti zařazeni na seznam loveckých plemen, který spravuje Ministerstvo zemědělství, museli by v tuto chvíli lovit tak jako dosavadní lovecká plemena. Známe několik druhů upotřebitelnosti loveckých psů – zjednodušeně norování, nahánění spárkaté zvěře, práce na drobné zvěři (její vyhledání a aport postřelené či ulovené) a dosledy, tj. pachová práce na stopě postřelené zvěře. Na tyto práce byly vyšlechtěni specialisté, máme i všestranná plemena zvládající více úkolů. Na který typ zákonem dané lovecké upotřebitel-

nosti z nich by podle vás bylo možno napasovat lov s chrtem?

Zákon o myslivosti uvádí v § 45 pouze zakázané způsoby lovu. Lovecká upotřebitelnost psů je definována v § 14 odst. 1 vyhlášky č. 244/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a prokazuje se splněním disciplín uvedených ve zkušebních řádech ČMMJ pro zkoušky z výkonu loveckých psů, kteří vykonávají činnosti, jež je kvalifikují jako lovecky upotřebitelné pro výkon práva myslivosti. Těmito činnostmi by se, s ohledem na specifickou práci chrta, rozumělo ulovení postřelené nebo jiným způsobem zraněné spárkaté zvěře a zajíce nebo ulovení živé spárkaté zvěře, zajíce anebo ulovení lišky.

Pokud budete usilovat o změnu zákona a zařazení možnosti lovu štvanicí, kdy pes zvíře žene a následně zabije, jak budete argumentovat? V tuto chvíli je tato možnost zákonem povolena pouze u lovu s dravými ptáky, kde jde spíše o kulturní tradici s nepřerušenou historií, a dále u norování, kdy jde o tlumení škodné zvěře. I norování je dnes bráno jako problematická záležitost z hlediska ochrany zvířat proti týrání a množí se hlasy volající po jeho zákazu, protože jsou i jiné možnosti lovu, které jsou z dnešního hlediska humánnější. Vy chcete kromě lišek štvaním lovit také zajíce. Jste připraveni na diskuze s ochránci zvířat?

Z předešlé odpovědi vyplývá, že se nejedná o štvanici a ani nebudeme muset usilovat o změnu zákona, pouze o doplnění vyhlášky. To, že pes zvěř chytí a zabije, je běžné u všech plemen a je v to v podstatě podstata dohledávky na každém honě, kdy psi chytají postřelenou zvěř. Navíc v chrtnictví nám jde také spíše o tu kulturní tradici, stejně jako v sokolnictví, které mimochodem v naší zemi mělo stejnou tradici jako lov s chrty a zaniklo ve stejnou dobu a z podobných příčin jako chrtnictví. Obnoveno bylo až zařazením lovu s dravci mezi povolené způsoby lovu vyhláškou v roce 1967. Krásně o tom vypráví JUDr. Jiří Herold na videu na stránkách Klubu sokolníků. **Norování bych k chrtnictví moc nepřirovnával, vzhledem k naprosto odlišnému způsobu provádění lovu.** Zatímco při norování, pokud nedojde k ideálnímu vyhnání, bojuje jeden pes menší nebo stejné váhy proti lišce nebo jezevci ve stísněném prostoru v podzemí často i desítky minut, při chrtnictví dostihnou dva velcí psi lišku na volném prostranství během několika minut a usmrtí ji během vteřiny nebo dvou. V průměru dosahuje jeden chrt trojnásobku váhy lišky, tudíž v případě chycení nastává smrt okamžitě cervikální dislokací nebo masivním poraněním hrudníku a břicha. Chrtnictví je tak, dle mého názoru, přirozenou a nejhumánnější metodou lovu zvěře. Na diskuze s ochranáři samozřejmě připraven jsem, protože chápu jejich obavu o welfare lovené zvěře, dá-li se to takto říct, která ovšem může pramenit z nezcela přesných informací, které mohou mít k dispozici. Útěk zvěř totiž nijak nestresuje, je přirozenou reakcí a obranou zvěře před predátory, tedy i před lovícími chrty. Jedná se o adaptivní chování vyvinuté evolucí. Ze zprávy britské Veterinary Association for Wildlife Management (VAWM) vyplývá, že „je nepravděpodobné, aby lovená zvěř trpěla úzkostí z pronásledování. Savci, s výjimkou primátů, mají pouze základní prefrontální kůru, klíčovou část mozku, aktivní v abstraktním myšlení a uvažování". Toto potvrzuje i závěr Greenfield Residents Welfare Society, který uvádí, že „očekávání vymyšleného scénáře v budoucnosti může být jedním ze způsobů, jak popsat obavy a úzkost, které jsou zvláštně lidské".

Aport zajíce

Od vynálezu účinné a rychle usmrcující palné zbraně, zvláště s dnešními možnostmi (optika, termo), je možno z hlediska welfare zvěře vnímat jakoukoliv jinou formu lovu – včetně legálního norování – jako krok zpátky, historická tradice je jedna věc, druhá pak ale co nejrychlejší usmrcení zvěře, kterou chceme ulovit. Navíc v dnešní době je větší tlak na zvýšený odlov přemnožené vysoké zvěře (jelen, divoké prase, muflon apod.). Proč tedy zavádět další metodu lovu drobné zvěře (zajíc, na kterém je postaven navrhovaný zkušební řád)?

Toto ale platí pouze v případě kulové zbraně a za dodržení i ostatních aspektů přesné střelby, kterými jsou náležitá péče o zbraň a zmíněné zaměřovací systémy, znalost balistiky a v neposlední řadě dostatečný trénink. V takovém případě bych vám mohl dát za pravdu, avšak studie v květnovém čísle časopisu Federace univerzit pro dobré životní podmínky zvířat The UFAW Journal – Animal Welfare z roku 2005 ukázala, že až 50 % lišek bylo při lovu střelnou zbraní ve Velké Británii pouze poraněno, nikoli usmrceno. V případě zajíce je dle zákona o myslivosti povoleno jej střílet pouze loveckou zbraní brokovou. Při střelbě je rozhodujícím kritériem úspěšnosti vzdálenost, na kterou střelec zvěř hromadnou brokovou střelou zasáhne. Nezanedbatelný vliv má také zahrdlení brokové hlavně, velikost použitého broku, způsob jeho uložení v náboji a kvalita a hmotnost prachové nálože. Pro účinný a žádoucí zásah drobné zvěře brokovou ranou je požadovaný zásah 3–8 broky s rozptylem po celém těle. Takový zásah zaručuje rychlé usmrcení zasaženého kusu a přiměřené poškození zvěřiny. Optimální vzdálenost, která se také nazývá mysliveckou vzdáleností, se u lovecké střelby brokovou zbraní pohybuje mezi 15–40 m. Při střelbě na větší vzdálenosti (nad 45 m) klesá pravděpodobnost úspěšného zásahu potřebným počtem broků, klesá jejich dopadová energie a kus zasažený na vzdálenost větší než 50 m často

Výcvik chrta probíhá na předem usmrcené zvěři. Na fotografii se učí mladý pes chytat lišku za krk tak, aby ji pak při skutečném lovu co nejrychleji usmrtil. Nejprve necháme několikrát psa chytit samotnou liščí kůži, do které později zašijeme plastovou trubku o průměru odpovídajícím průměru liščího těla. Krk lišky ponecháme měkký, vycpaný pilinami a koudelí. Pes si rychle zvykne na chytání za krk, jelikož je měkký, zatímco tělo lišky se mu bude špatně chytat.

jediným brokem odbíhá na značnou vzdálenost a jeho dohledání je velmi náročné a často bezúspěšné. Takto zasažený zajíc je totiž schopen běžet mnoho set metrů plnou rychlostí, které se ohař nemůže rovnat, a uskakováním ze stopy ztíží nebo znemožní psovi dohledávku úplně. Poraněný zajíc pak často hyne po několika hodinách strádání, **při chrtnickém způsobu lovu nedochází k poraňování zvěře a ani jejího ponechání na živu, chrt ji buď chytí a okamžitě zabije, nebo neporaněná uniká**. Chrtnictví je tak přirozenou a nejhumánnější metodou lovu zvěře, která plní životně důležitou funkci selekce, při níž jsou slabí, nemocní a zranění jedinci v populaci odhaleni a rychle odstraněni. Přírodní výběr predací je dnes z velké části nahrazen myslivostí, tedy obhospodařováním zvěře lovem. Myslivec před ulovením zvěře posuzuje její ostražitost, výživný stav, držení těla, chůzi, viditelná zranění, kondici srsti, tělesné otvory a hlasové projevy. Posouzení chování loveného kusu lze však provádět pouze v případě individuálního lovu (čekaná, šoulačka), nikoli při společných lovech (hon), tedy jediném možném způsobu lovu zajíce polního střelbou (§ 45 zák. č. 449/2001 Sb.). Tím pádem nedochází u zajíce k žádné selekci lovem, nýbrž pouze ke snižování stavů bez ohledu na jejich zdravotní stav, věk či pohlaví. Toto potvrdily i závěry ruské studie vědců ze Severcova institutu ekologie a evoluce na Ruské akademii věd v Moskvě s názvem *Faktory ovlivňující lovecký úspěch dravce: Model s chrty*, kdy myslivec nebyl schopen vizuálním posouzením zvěře odhalit špatný zdravotní stav zajíce polního ani jednou, zatímco pitvy prokázaly, že zvířata ulovená chrty na rozdíl od těch ulovených myslivci ukázala široké spektrum abnormalit tělesného stavu a nízký index tuku v ledvinách.

Zkušební řád je sice postaven na lov zajíce, ale pouze z toho důvodu, že je to nejobtížněji ulovitelná zvěř pro chrta, proto jsou na něj kladeny při jejím lovu nejvyšší nároky, což by měl být právě smysl zkoušky. V myslivecké praxi by hlavním využitím chrta jako lovecky upotřebitelného psa byl lov lišek a dále spárkaté zvěře v oblastech, kde způsobuje škody, avšak vždy za dodržení zásady „přiměřenosti kořisti“, tedy lovit spárkatou zvěř pouze plemenem chrta, jehož velikost, síla a lovecký styl zaručí rychlé usmrcení zvěře.

Děkuji za rozhovor.

Stanislava Čermáková

Foto: H. Bathó, Ing. J. Vymětalová

Osobně nesouhlasím s touto „nabídkou“...

Proč jsem tedy článek otiskla, položila otázky autorovi projektu? Ráda bych věcnou diskusi, s možnými argumenty, které mnohým majitelům třeba projekt představí v jiné podobě než jen – váš chrt se bude moci proběhnout. Neb i tak to mnozí vnímají. Ač velmi často mluvím, píši o původní práci, pro niž byla plemena staletí šlechtěna, víc a víc se zamýšlím nad tím, zda mají třeba takoví pastevci v lidnaté zemi prostor. **A zde se musím ptát – vážně máme u nás prostor, „žaludek“ a neřkuli zákon nechat chrty štvát zvěř?** Je to styl poměrně barbarský, kde zvěř opravdu trpí. Domnívám se, že pokud má jakékoli zvíře zemřít, má to být co nejrychleji a pokud možno bezbolestně. Kdo z majitelů chrtů zde bude dorážet kvílející zajíce (a víte, jak křičí?) a čím??? Neb kolik chrtů dovede zvěř zabít, aportovat? Vážně je toto budou majitelé schopni učit? Ona to není jednoduchá disciplína ani u plemen, která to po staletí skutečně dělají. Kolik zvěře zemře někde na následky stresu a vysílení po takové štvanici?

Co je dobré vědět? To, aby pes chytal a zabíjel zdravou zvěř, je z hlediska používání loveckých psů v praxi vysoce nežádoucí, pes musí dávat přednost zvěři poraněné (postřelené) a zdravou pouze nahnat na ránu. Navíc lovit spárkatou zvěř chrty by bylo porušením zákona o myslivosti, kde je uvedeno, že je zakázáno štvát spárkatou zvěř psy nad 55 cm kohoutkové výšky. Tj. na spárkatou by bylo z chrtů možno využít chrtíky a vipety? Také je dobré vědět, že zákon neumožňuje lovit bez palné zbraně, pouze loveckým dravcem, a to včetně chystané novely.

Z hlediska majitele chrta – vážně se nebudete bát, že vašeho chrta letícího za zvěří srazí auto? Že se jinak zraní? Víte, že jej už NIKDY nebudete moci pustit z vodítka, protože bude stále „lovit“ cokoliv, co uvidí v pohybu i v dálce?

Stanislava Čermáková

Těším se na věcné REAKCE chovatelů chrtů, myslivců, pojďme toto téma otevřít!
Napište nám na redakce@pespritelcloveka.cz.